

Poviedka č. 7

Mimozemšťania existujú

Píše sa rok 3000. Obyčajný deň... bol 30. August 11:23, všetko bolo úplne normálne. Bola som u starej mamy na návšteve. No všetko sa behom sekundy zmenilo. Práve som sa prechádzala so psíkom, keď som začula ten zvuk. Bolo to prenikavé pukanie a šušťanie zároveň. Vychádzalo to hlboko z hory. Bola som veľmi zvedavá, a tak som sa rozhodla zistiť, čo ten zvuk vydáva. No čoskoro ma to omrzelo. Čím hlbšie som sa do lesa vnárala, tým zvláštnejšie zvuky som počula. Ocitla som sa na mieste, ktoré som vôbec nepoznala, hoci som tu bola na prechádzku naozaj mnohokrát.

Už som bola asi veľmi blízko, lebo som začula ešte zvláštnejšie zvuky než pred tým, „píp uapíp“. Veľmi som sa bála, ale moja zvedavosť bola väčšia. Schovala som sa za krík a nenápadne som sa pozerala. „Woow... je to MIMOZEMŠŤAN?!“ Niečo hľadal a nevšímal si ma.

A zrazu sa stala tá najhoršia vec, ktorú som v scenári nemala naplánovanú. Psík začal štekať, a hoci som sa v momente z toho miesta snažila uniknúť, mimozemšťan ma aj tak dobehol. Zobudila som sa na to, ako ma začal psík oblizovať. „Kde to som?“ moja otázka zostala nezodpovedaná pretože okrem mňa a psíka v miestnosti nikto nebol. Steny boli biele a nebolo tam žiadne okno. Postavila som sa a vydala som sa jedinou možnou chodbičkou. Kráčala som ale nikto nikde. Až som prišla ku veľkým železným dverám. Tie sa pomaly začali otvárať a v obrovskej miestnosti, ktorá vyzerala ako veľké riadiace centrum s obrovskými zaoblenými oknami, boli malí zelení mimozemšťania. Chodili sem a tam. Vyzerali, že niečo hľadajú.

Vstúpila som do miestnosti a zrazu sa za mnou zatvorili veľké dvere a oni si ma všimli. Zobrali ma a vložili ma do nejakého preskleného oválneho stroja. Nevedela som, čo sa deje.... prístroj ma oskenoval a zasvietilo červené svetlo. Bála som sa, čo to znamená, no nemala som čas nad tým premýšľať, pretože do stroja začali vpúšťať nejaký zvláštny plyn, ktorý ma uspával.

Keď som sa prebudila bola som presne na tom mieste, odkiaľ ma zobrali. Zaujímalo by ma, či mi pamäť vymazať nechceli, aby som o tomto príbehu rozprávala alebo iba zabudli. To sa už nikdy nedozviem. Jedno je však isté. Na tento príbeh nikdy nezabudnem a budem ho rozprávať každému, kto povie že mimozemšťania neexistujú.